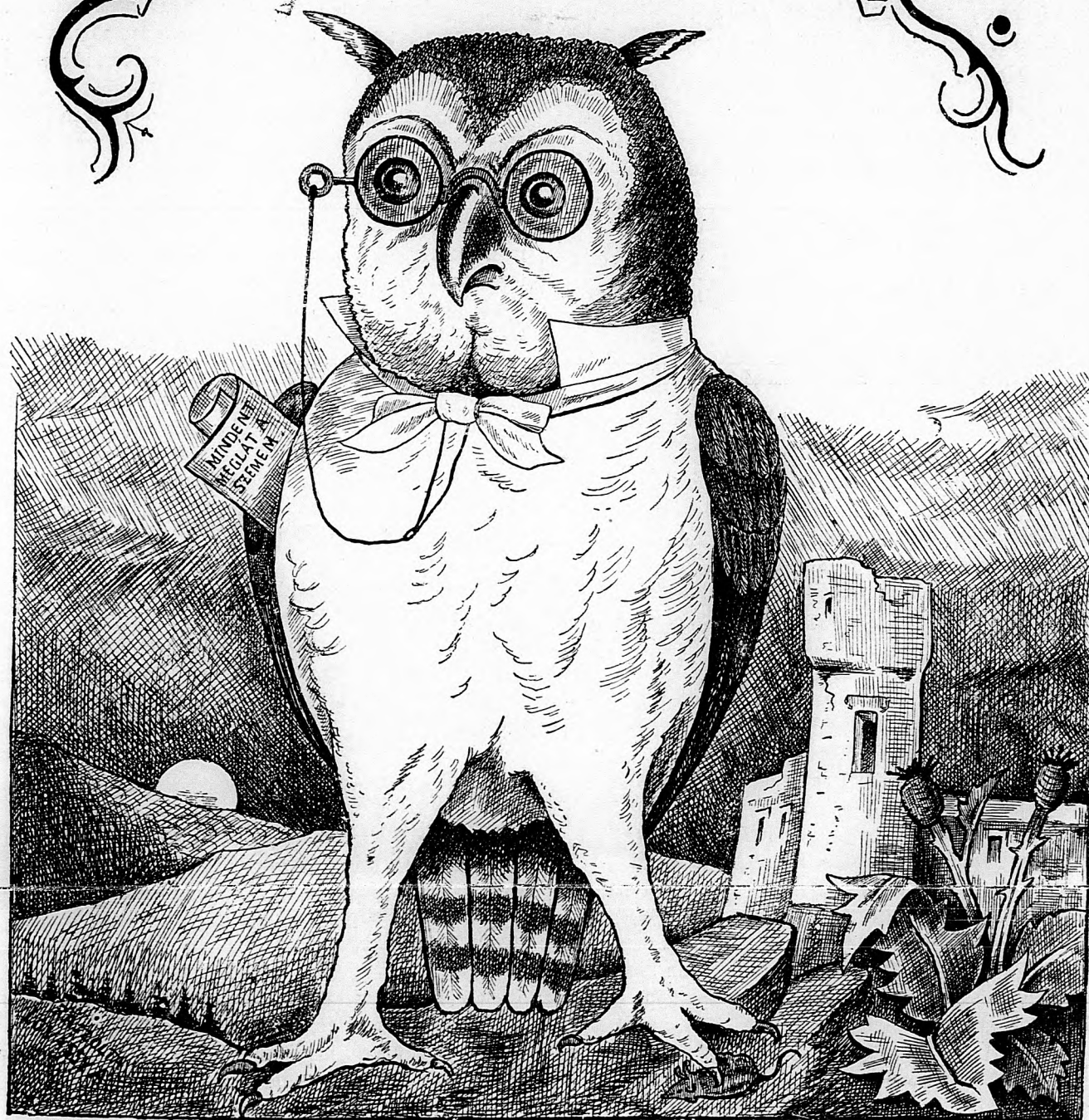


BACOLK



FELELŐS SZERKESZTŐ ÉS KIADÓ-TULAJDONOS:
LOVASSY ANDOR.
SZERKESZTŐSÉGI IRODA ÉS KIADÓHIVATAL:
NAGYVÁRAD, URI-UTCA 5. SZÁM.
LANG JÓZSEF KÖNYVNYOMDÁJA.

Megjelenik vasárnaponként.

ELŐFIZETÉSI ÁRA:

Egész évre	-----	8	frt
Fél évre	-----	4	c
Negyedévre	-----	2	c

Egyes szám ára 16 kr.

HIDEG IDŐ.

Az ördög meg látott ilyen
Hideg időt juniusba ;
Bundában jár sok, ki fázik
És kezét a muffba dugja.
Az ember is átalakul,
Ép úgy, mint e czudar klíma ;
Fagyos göggel, hideg szivvel.
Jár itt nem egy büszke firma.
Ha ez így megy, még megérjük,
Hogy kihűl a föld és marad
A végtelen világűrben
Egy sivár gömb ; egy jégdarab.

BAGOLY.

NAGY IDŐK, NAGY EMBEREK!

XIII.

FRÁTER KÁLMÁN.

Mottó: Ki az, ki végsőnek maradt?

Az egyiptomiak kedves embereik holttestét bepáczolták és eltették a Kata gombájába múmiának.

Mi csak spirituszba tesszük Biharvármegye utolsó választott árvaszéki ülnökét: Fráter Kálmánt és ha le nem issza magáról a szesz folyadékot, meg fogja látni az utókor, hogy miként nézett ki a szabad hazának szabad gyermeke, egy spirituszba tett gentry ivadék.

Hiába is erőlködik az ellenzék, az államosítás előbb-utóbb meg lesz: a tisztviselőket ki fogják nevezni és aligha lesz többé választás.

Fráter Kálmán egyik zárköve a szabadszólásnak, az ezredéves alkotmánynak: az ő neve után befele fordítják Biharvármegye ősi czimerét.

Sebaj! azért csak majd megélünk valahogy.

Hiszen már is haladunk; kevesebb a restántia.

A vármegye megifjult, és mikor már az olyan ember is, mint Fráter Kálmán a régiségtárba, az árvaszékhez vágyódik, akkor nem lesz poros az acta, nem lepi be a régi irásokat a pókháló; mert van hozzá erő.

A derék ülnök máskülönb inasságon kezdte pályafutását.

Sokáig volt közigazgatási gyakornok: azután jegyző lett és hogy arany pennát nem kapott, csak annak lehet tulajdonítani, hogy nem a leányok és nem az asszonyok jutalmazták az érdemet: mert bizony ez a legény, kapós legény s hozzá még csalfa, csapodár is.

Egyszerre öt-hat ideálja van neki; tizenhat évtől felfele, egész ötven évig.

El is van kényeztetve a pajkos pillangó: virágról, virágra repked: néha három helyen is uzsunyzik és

a sok tejes kávétól úgy meghizott, mint egy kapuczinus gvardián.

De hasztalan forgolódott a fehércselédek körül, még sem házasodott meg; nem pedig azért, mert Biharvármegye jegyzői szent fogadalmat tettek, mint a templáriusok, hogy aggregények maradnak.

Azonban az árvaszéki ülnököknek szigorú parancsban adta ki az alispán, hogy meg kell házasodni; mint a leányok tanítójának; merthát sok, esinos, nagykorúsítandó árva van és így veszedelmes a nőtlen ülnök: pláne a ki még hozzá kiszolgált katona.

Már pedig Fráter Kálmán katona volt: még pedig piros hajtókás baka.

Hej beh takaros egy vitéz is volt ő a maga idejében: mikor végig ment az utczán minden szakácsné abba hagyta a mosogatást és rohant az utcaajtóba; a szobaleányok pedig rendesen rukkoláskor pucolták az ablakot; de fráter Fráter csak a hadi tudományoknak élt, a világerő sem gondolt volna az ilyen természetű ostromokra.

Fel is vitte egész a virtikli káplárságig és Kókán, a nagy hadgyakorlat alkalmával, ő felsége szemelátára került a pocsolyát.

A magyarok királya meg is dicsérte a két csillagos bajnokot és megparancsolta, hogy dupla porció kókai lencsét adjanak neki menázi osztáskor.

Mikor Fráter Kálmán az uniformist levetette nem ült a sutba, hanem edzette magát; kezdett másodsor virágozni.

Újra serdülő ifju lett: eljárt a tánciskolába, tüzzel lejtette a krakkoviánkat, a nagy mazurt; mikor pedig azt megunta, akkor kiszánkázott a Városligetbe, korcsolyát kötött a talpára: vasmarkával hógulyát gyurt; ha meg a jég elolvadt, esolnakba ült a derék obsitos és az evező lapáttal rémitette a varangyos békákat.

Szürni, vagni, löni, Szathmáry Király Andor tanította és a fegyvert szenvedélylyel, lelkesedéssel forgatja.

Egyszóval aczélozza, erősíti magát; termete szépen ki is fejlődött; olyan egyenesjárású, olyan darázs derékú legény nincsen messze földön, mint ő.

Kell is neki a peczkes magatartás, mertha eddig hegyelt, ezután görnyedni fog az árvaszéki akták mellett.

Lesz belőle egy totyakos öreg úr, egy összeomló rom, kivált ha megtalál házasodni és papucs alá kerül.

Mindegy; azért híres, nevezetes férfit marad; könnyezve emlegetik: majd századok múlva is, hogy ő volt utolsó választott árvaszéki ülnöke nagy Biharországnak.

Ezt az arczképet pedig megküldjük *Fabiczky Viktor* bátyánknak, a megye főlevéltárnokának, hogy tegye az ócska iratok közzé a deli levante képmását, melyet kissé megsavanyított ugyan a spiritus; de azért látszik rajta, hogy nagy idők nagy embere volt.

Izé.

1892



FRÄTER KÁLMÁN.

LA.

Szép vagy.

Szép vagy, nagyon szép, nem lehet tagadni,
Suttogja ellenség, barát;
A rút irigység restelkedve hallgat:
Ellenkezőjét nem foghatja rád.

De nem csoda; tündér arczenőcsesel
Szorgalmasan kened magad
És szemöldököd holló színre fested,
Bibor pirosra ajkadat.

Fekete hajad hullámos fürtökben,
Tömötten fut le hátadon.
Pompás remeke a vén fodrász nőnek;
Ezt én hizelgés nélkül mondhatom.

A divatos, feltollazott kalaptól,
Alig látszik büszke fejed,
Derekadat, mely karcsu, mint a nádszál,
Halcsont füzőbe préseled,

Selyem ruhádról mitse szólhatok most,
Mily kár! Sajnálom igazán;
Erről a számlák tudnak csak beszélni,
No meg a szegény papa is — talán!

Várhelyi Vincze.

S P O R T.

(Lótenyésztésünk érdekében.)



Hideg van!

Náthát kaptak a csikók!
Most már mit csináljunk?
Mit?

Hát mit csinálnánk mást, vesziünk Sonnenfeldtől
vagy ötven tuczet zsebkendőt és hadd vigye ki a
„fakó titkár“ Madarászra.

De az még nem lenne baj, hogy meghültek a serdülő
lovak, hanem az már hiba, hogy legelő nincsen és
luczernát kell adni az éhezőknek.

Igazán megdöbben az ember, olyan sokba kerül a
tartás.

Ezen segíteni kell!

Czélszerű volna, ha *timsóval* abrakolnák a zártkörű
ménés igen tisztelt tagjait; legalább a timsó össze-

rántaná a csikók gyomrát és kevesebb takarmányt
fogyasztanának.

Még helyesebb lenne a nagy koplalót: Succit elho-
zatni ménésmeisternek, az legalább treinirozná a teli-
véreket.

Pedig nem soká itt lesz a verseny, szükség lenne
a benszülött lovakra; de hát mit használ, ha nincs
erő a csikók lábában?

Se baj! Azon is segítünk; meg kell vasalni a trap-
pereket a „Mannsberg Ernő-féle gummi patkókkal“
és akkor biztos a győzelem, ugrik a ló, mint a kecske;
kivált ha díjat gyűjt a sok menyecske.

Alavánti!

Hopp lá!

Előre!

Győzelemre!

Happ!

Trapp!

Csodabogár.

Tekintetes jegyző ur!

Tisztelettel kérem a kokost meg kültem a melyett
megteczet kérni, azon feltétel alatt kültem meg, hogy
tesék magnak meg tartani, hogy az én fajombul is
legyen; mert igen szíp és jóféle. Jól kokasolja, ha
kell, minden tojásbul két csirke van, a felesigem jó
szível agya a jegyző úrnak.

Tisztelettel vagyunk

Conescu Coriolán
gör: kel. tanító.

Régi dolgok.

I.

Tulla, a Brutus szobalánya,
Egy plebejusnak volt bálványa,
De Tulla nem szerette a plebejust;
Mert egy katona tartott ő hozzája júst.
Azonban a vitéz bal lába
Ott maradt a filippi csatába.
Tulla midőn a vitézt meglátta,
Fel kiáltott; nem kellesz nekem te sánta!
És megcsalva hű kedvesét,
A plebéjusnak adta kezét.
De azért a menyecskéhez a béna
Katona is elsántikált néha.

II.

Gyomorgörcsöt kapott az öreg Ciceró,
A foga csikorgott, torkán akadt a szó.
Hiába kötöttek hasára cserepet,
Hasztalan tettek rá hideget, meleget;
Kinja csak akkor szünt, nyugtott csak az adott,
Midőn beszedett vagy öt sweiczi lapdacsot.
És a szegény beteg imádkozva kérte:
Áldja meg Jupiter Brandt Richárdot értte.

ÚJ DONSA GOK.

Személyi hír. «*Florinda kisasszony*» a szerdai vonatról lekésett és csak pénteken érkezett körünkbe.

Szigoru tanácsos. Méltó felháborodást szült *Bordé Ferencz* városi tanácsnok azon intézkedése, hogy a helybeli bába-képezdében talált összes fegyvereket megadóztatta; úgy tudjuk, hogy ezeket nem vadászati célra használják s így jogtalan volt a tanácsnok úr eljárása.

Olcsó sajtóperekre van kilátás, mert Szilágyi Dezső igazságügyminiszter Nagyváradon is esküdtszéket akar felállítani; nagyon helyesen; ha a piac és a lakás drága, legalább a sajtóper legyen olcsó.

Elmaradt mulatság. A Rhédey-kertben tervezett mulatságot elhalasztották, mivel a rendező bizottság elnökének czirnos macskája megjósolta az esőt. Ugy halljuk, hogy ezt az élő barom-métert mesés összegért kérte Falb. de tulajdonosa semmi áron nem adja a nagyfejű nimetnek.

Tanulmányut. Stojanoff Boján, a »bolgár nemzeti bank« rustsuki fiókjának titkára, tanulmányutra indult és nemsokára körünkbe érkezik; mint halljuk, a kettős könyvvitelt a bihar-megyei közkórházban fogja elsajátítani.

A Püspök-fürdőben eltört a fűró.

Debreczeni hírek. A sok kálvinista varju most költ. — A béles melegen jó. — A debreczeni mézeskalács kerek. — Izletes étel az öntött perez.

Fináncz és baka.

— Potykabeli gyászballada —

I.

Sötét az ég, mint a korom,
Hős don Loránd hová borong?
Futok, tört szívem, oly nehéz!
Megcsalt donnám, hűtlen Teréz
S boszumra öt litért
Korcsmáros a torkomra mért!»

„Megállj, lovag, megállj, ne fuss!
De ez ordít dühöngve: «kuss!
Mit állsz élembe rongy baka?
Ez itt a bosszu angyala!
Elő a csatabárdal,
Elbárok a csalárdal!»

„Megértem szörnyű, bösz dühöd,
Mitől nagy lelked megdühöd.
Nézd, én vagyok, szógád: Togyinka,
Infanterisztek közt a minta,
Boszut forralni kész
S nem egy rongy szanitész.»

„Nesze, uram, e panganét,
Vágjál belőle egy karót.
Sorsod osztja hű putzered,
Vészbe és bajba tégedet
Togyinka követ
S tiz nap einczel jöhet.

«Oh, hű Togyinka, jó lovag!
Te felül mulod enmagad.
Megyek boszumra hát veled,
S nem nyugszom míg meg nem gebed.
Fel hát, csatára fel!
Gyorsan, ne szökjön el!»

„De türtőztessed boszudat,
Mig hölgyed fel nem mosogat
S meglásd, a gyertyák lánginál
A potyka-bálba' mit csinál!
Ott lesz, ott, Juliád.
Csókot vesz s csókot ad.»

«Ah, nyomorult, átok reád,
Hogy ily gyászhiert kohol a szád.
Prófont faló, hitvány cseléd.
Nem vinkót, de vizet beléd!
Ah, átok sulya nyom,
Oda a pulyka czomb!»

„Érzem, érzem veszteséged.
Oly sok jóban osztozva véled!
Vitéz ám fináncz Kalamus.
Uram, előle félve fuss.
Hű szolgád kérve kér,
Ne folyjon most a vér!

«Fiam! rettentő bár az ellen.
S a görbe kardnak ki áll ellen?
Hajh! mert hát a fekete tokba
Hatalmas pallos van bedugva.
S mit ér minden erőnk?
Rövid a gyiklesönk!»

„Jöjjön bármi, ha jönni kell,
Csalárdul én nem hagylak el!
«De ott ne hagyj ha megszorítanak,
Mert meglásd fültövön konyitlak.
A ki fél az gyáva, dőre,
Bátran rohanjunk előre!»

II.

Puffan a nagy dob,
Harsan a kürt.
Bösz riadalom
Tölti az úrt.
Tánczra legénység,
Fürge baka.
«Mit henczeg ez itt?»
— Hej, ki maga?
Nagysád egy turra?
Zsákba fináncz!
Ő nagyságával
Enyém a táncz!
Julia a bájdos
Igen-t rebeg
S Kalamusz karján
Tova lebeg.
Fojtó a pára
Füstös a lég.
Menjünk, Juliám!»
— Édes, ne még!
Hej, korcsmáros ur!
Három deczit,
Ez a kisasszony
Fizeti itt!

III.

A hold komor felhők mögül
Elfáradva előkerül
S az ablakon bekandikál.
Hol két mogorva harczos áll.
Ez ő! ez ő, ez don Loránd,
Kit a féltésnek mérge bánt
És oldalán apród Togyinka,
Ki inkább bort, mint boszut inna.

„Nézd, nézd!” kél ajkán suttogás,
 „Ott van a legrutabb család!”
 Kalamusz nem iszik vizet.
 Hölgyed három deczit fizet!
 Három deczit! ah, jaj nekem!
 Mért nem vakult meg két szemem
 S ne láttam vón' e matrónát,
 Hogy először vett vergónát!
 Uram, a tett halála az okoskodás,
 Mit használ e sok kotkodácsolás?
 Hisz már át is ölelte, — szégyen!
 S ha várunk, még többre is mégyen.
 «Hallgass! ne mond ki azt a szót.
 Boszumnak rójunk hát adót.
 Előre! — — —

IV.

«Egy csókot, Juliám!»
 «De ugy szégyenlem ám!
 «Ne félj, hiszen e rejtett zugba,
 Mindenkitől elvagyunk dugva!
 — Csitt. Csitt. Hah, átok és pokol!
 Fussunk, a Potyka szétomol.
 — Oltsd el a lámpát! «Jön a bakter!»
 Megállj, átkozott salabakter!
 S a mint Loránd előhalad,
 Hangja minden zajt tulriad:
 Hol vagy átkozott Kalamusz?
 Jöjj gyáva nyul, megállj, ne fuss
 Megindul bőszen a moraj
 S itt-ott kél egy-egy bús sohaj.
 Egy ütleg s rá egy nyekkenés,
 Vad dobogás, majd puffenés,
 Iszonytató rémes csata,
 A finánczon győz a baka.

V.

Halt, wer da, halt! Hol az erlőbnisz?
 Ordit patrol kommandáns Krópisz.
 Lőn erre csend, kinteljes méla csend,
 Mint a pokolban oda lent,
 Mikor eltévedt lelkeket
 Belzebub tüzzel keneget.
 Hitvány Togyinka, jöjj elő!
 — S ebben csonttá fagy a velő, —
 Frájter Loránd! hol a paczirsájn?
 Szegény Julc a közbe ront, sirván:
 Hullatja ökölnyi könnyeit.
 De a káplár rámondul: csitt!
 Ki erlőbnisz nélkül veszekszik: dőre!
 Fegyver közé, dutyiba, előre!

VI.

A váradi várba
 Két baka bezárva
 Dudolja magába:
 „Ne járj a Potykába!”

Alexis.

K o r e s m á b a n .

— Kellnyer!
 — Kérem mi tetszik? Talán fizetni?
 — Hogyisne! Hozzon nekem egy másik, erősebb
 kellnyert, a ki kidobjon engem; mert nem tudok
 fizetni.

R E N D .

— Lassu Mátyás városi bakter nyájaskodásai. —



Az Árgyelusát, szípen nízünk ki!
 Megtörtint a nagy csúfság!
 Ellopák a Dávid zsidó bótja elől a poszkiszlit.
 Szerencsére nem vót benne píz, csak szimpla bilét.
 Vajjon ki lehet a tóvaj?
 Hej, haj: biz a baj!
 Dehát a fránya vigye, nem lehet aszt olyan hirte-
 lenséggel kipuhatóni.
 Majd kitudódik a magátul; kikaparja a tyúk!
 Csak az a csudálatos, hogy mi-módon lehetett el-
 emelni aszt a leveles ladát; mikor ippeg ott aluttam
 a Kis Dávid küszöbin.

Láttam is én álmomba valami csirkefogót, dehát
 mire felibredék elugra a zshivány; én meg, mint aféle
 gyalog bakter, nem tudék utánna szaladni a nagy
 lühür csizmába.

Majd nem ugy lesz a, hoha *lovas renydőrök* lesznek.
 Pedig lesz; a mán bizomos; mir? mer hát, hogy
 Rinylér főkapitány ur akarja,

A mint kifüeltem, az őszi-vásáron összeveszi a
 mi főurunk, a rendőrök alá való paripákat, a sok
 televér, *szürke samarat*; akkor azután nem mene-
 kül meg senki; *hurokra* kerül a temintelen pijaczi
 légy; mehhát a rongyos toronyczokat is nyeregből ki-
 sérjük Ürödre.

Hej derik jószág is a csacsi; a kosztya se kerül
 pízbe; meg eszi az a nád fíjokot is; azonban a fő-

kapitány úré abrakot kap, még pedégtelen nem zabot, hanem galuskát; mert hát luteránus.

Csak attul filek, hogy kicsúfolnak bennünket ezir az ártatlan állatir, pedig hát nincsen abba semmi szígyen, hiszen Krisztus urunk is számárháton ment Jéruzsálembe.

Csak a vóna baj, ha a száraz fődrül el menekülne a gonosztívő; mer a vízbe mán nem tudnánk utánna menni.

Ugy biz a kirem elülnénk, mint a nyeletlen fejsze. A multkor is, hogy az a flaszterelő ember beleugra a Keresbe, hát csak bámulánk a fuldoklását.

Egye meg a macska, hát ha inni akar, hadd igyik! Nem kívánhatja én tülem senki, hogy reszkérozam az íletemet, ha nem muszáj.

De hát *Rinylér* főkapitány ur ezen a dógon is segít; mer a mint hallám, *úszni* tanitanak bennünket a Peczébe és hogy el ne merüljünk, a hátunkra hójagot, a két fülünkre pedég *lopótököt* köt az uszó mester *Gulyás*.

Már ezen magam is mosolygom; igazi Isten csúdája lesz minden bakter.

Ugy nízünk ki a lopótökkel, mintha három fejünk lenne.

Tyhü; a ki áldója van! mos jut eszembe, hogy ezeket a dógokat nem is szabad lett vóna elmondani; hiszen e még hivatalos tityok!

De hát akkép gondolkozám, hogy ugy is csak kikurkásznák azok a kupezihér ujságcsinálók: pedég mán a „*Nagyvárado*“ leinté a mi vezérünk.

Szigoru parancsolat ment *Kormann* biztos urho, hogy a rendőrségi *ittató könyvekbe* nem szabad turkálni a „*Nagyvárado*“ embereinek, Szabó biztos is ur is csak a fejit rázza, ha a telefonynál csengetnek, de azír nem vall a velágir.

Szent igazság; ugy kell nekik! Mir marják meg a mi czimboránkat, a városi gyepmestert.

Lám, ilyet tesz a, hogyha minket bántanak; mos már nincsen semmi hír.

Sőt ki van adva az is, hogy nem szabad szalutálni egy ujságcsinálónak se.

A főkapetány ur is fére tekeri a nyakát, ha mellát egy ilyenféle hírharangot; pedig *Rinylér* ur művelt, gavallér ember, tudja, hogy mi az illendőség, hiszen azír ú a város eleje.

De sijetek mán hurkot puczóni, mer máma vasárnap van.

Dilután megest összefogok a sintérrel és megyünk az úri kutyákra vadászni; legalább lesz egy kis gügyira való, ha kiváltják. Be nevetném, ha ismételten hurokra akadna valami ember!

Azonban nem hiszem; mer fil a velág; hát jobb is nem makogni,

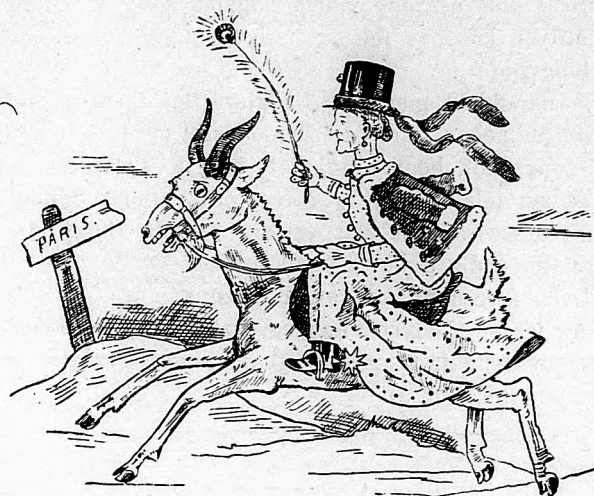
Annyit ajánlok magam is.

Csend!

Rend!

Csitt!

DIVAT.



Nizza, 1891 Junius hava.

Kedves szerkesztőm!

Még mindig itt üdülök Nizzában, de már vágyom vissza Párisba és onnan hazámba.

Na én megjártam a tohalettel! Könnyü, fügefaleveleket hoztam, pedig felfér a meleg ruha is.

Kezdem unni Nizzát, unalmas fészek; semmi nemesebb szórakozás!

Néha fürdés közben ráültem egy vízi bornyura és neki indultam a sik tengernek; de a szürke kecske, csak szürke kecske!

El is határoztam, hogy nem vasúton, hanem kecskén utazom a francia fővárosba és a jövő héten megyek, repülök haza Nagyváradra.

Igen redaktőr úr, otthon leszek nemsokára.

Felfogok lépni, mint műkedvelő.

Az én kis babámnak, az én kis Rómeómnak, mosszió Rűsnek leszek a Juliája.

A pajkos czukrász Kolozsváron akar szerepelni; én csak azért sem egyezem bele!

Non non!

Sokkal jobb lesz, ha Kotyikleten mutatjuk be magunkat; mert érzem, hogy engem a hideg kiráz és meglep a lámpaláz, ha az én Karesikám átölel.

Oh Rómeó! én csiklandós vagyok.

Oh Rómeó, ne izélj!

Remélem kedves szerkesztőm, ön is eljön Kotyikletre: szeretem hinni, hogy a „*Bagoly*“ írni fogrólunk.

Én is, meg az én kis czukrászom is megérdemli, hogy dicsőségünkről megemlékezzenek az ujságírók,

Tehát ó revoár!

A jövő heti viszontlátásig!

Pá!

Püsz!

Bon nűi!

Madám Cico.

A szakállas asszony.

Férfiak rémüljete, reszketetek!

Szakállas asszony van a nagypiaczon.

Milyen katonás feleség, milyen anyós lenne ebből a hölgyből?

A napokban meglátogatta kisvárdai *Barcsy Szidoniát* Selmeczy Imre és érdeklődéssel kérdezte a derék asszonyságot, hogy mitől nőtt meg a szakálla; Szidike azt felelte, hogy a *betegségtől*; mire Selmeczy Imre összecsapta kezeit és azt mondá, hogy az ő szakállá pedig a betegségtől *hullott ki*,

Ilyen furcsa játéka van a sorsnak.

Az igazság kedvéért megjegyezzük, hogy a *szakállas* asszony semmiféle rokonságban nincs *Szakáll* Pál kir. járásbíró ural.

ÁRNYKÉPEK.



Szent Péter megunta magát az égben; csipte szeméit a trafik dohány füstje, a felhő.

Az öreg úr oda adta a kapukulcsot Szent Lászlónak, a ki minden váradi embert bebocsátott a menyországba.

Mit bánta Péter apostol, ő nagyon jól mulatott a földön.

Eljárt a lakodalmokba, keresztelőkbe; pipálta a magyar dohányt, szüresölte a tokaji bort és *tanulmányozta a népeket*.

A tiszamentéről *Erdélybe* utazott; mégpedig nem vasuton, se nem fiákeren hanem gyalog.

Nagy-Szeben környékén három emberrel találkozott, megszólította őket és azt kérdezte, hogy hová mennek?

Az első egy *magyar ember* daczosan nézett a mennyei főportás szeme közzé és így felelt: mi köze hozzá? deha mégis tudni akarja, hát tudja meg, hogy én *verekedni* megyek a korcsmába.

A második, egy *oláh* napszámos volt, kit midőn megszólított az apostol, alázatosan levette a kalapját és bevallotta, hogy *lopni* megy.

Az utolsó egy milly-gyertya termetű *szász* a Szent Péter kérdésére sírni kezdett; azután tubákkal kínálta meg az ég küldöttjét és elkeseregte, hogy az

ő fajtája mennyire el van nyomva; e miatt most *panaszra* megy Ö felségéhez.

Az apostol szelidségre inté a magyart; az oláhnak megbocsátá a bűneit, a nyöszörgő száznak azonban beütötte a cilinderét, megmarkolta a frakkját és lehajította a poklok mélységes mély fenekére; mikor pedig visszatért a mennyországba, jelentést tett viselt dolgairól a jó Istennek, a ki jóváhagyólag intett a fejével és azt mondá, hogy: Péter szógám! okosan cselekedtél, én is utálok az alattomos embert.

A kegyetlen ügyvéd.

A lódoktor ideálját feleségül vette egy ügyvéd.

Később valami apró tartozásért felszólítja a fiskális úr a szegény állatorvost, azzal fenyegetvén, hogy beperli, ha nem fizet.

A kétségbeesett ember búsan, csüggedten ment el a kőszívű prókátorhoz és így szólt:

— Uram, ön kegyetlen ember, meggyilkolta a szívemet, most meg a zsebemet akarja tönkre tenni?

Vigasztalás.

— Kedves Csontos úr! Ne búsuljon rajta, hogy köhög; hiszen azért még nem fog mindjárt meghalni; lássa volt nekem egy ilyen hektikás barátom, éppen így köhögött, mint maga; kihúzta egy félesztendeig az is, maga is élélhet még addig.

Nevető fejfák.

Bürök Zsuzsa vót a nevem,
De meguntam az életem;
Mert hiába lestem, vártam,
Hitestársra nem találtam.
Mehóttam, mint szűz hajadon,
Negyvenkettedik tavaszon.
Talán én is megtalálom
Páromat, a más világon.

Mehóttam nagy kinnal,
Én Szekeres Isván,
Szúnyogh Zsigmond urnál
Szógáltam, mint ispán.

A szerkesztő postája.



Alexis (Helyben) köszönjük. Szóval majd megbeszéljük, miért jött kép nélkül és miért kellett kissé változtatni rajta. — **V. V.** (Helyben.) Köszönet a jó versért. — **Daru** (Budapest.) A zöldséget nem szeretjük. — **K. I.** (Helyben) Elég egy sütetből egy lepény.



Van szerencsém a n. é. közönséget tisztelettel értesíteni, miszerint

PLESS VILMOS

cs. és k. udvari

kalap-gyáros

és udvari szállító gyártmányainak

egyedüli raktárát

megkaptam. A nevezett világhírű cég általános elismert újdonságai

mindenféle kalapokban

üzletemben mérsékelt és határozott árak mellett kaphatók.

Nevezett cég gyártmányairól, u. m. kifogástalan minőség és valódi szintartóságért

jótállást vállalunk.

Minden «Pless»-féle kalap a fenti cég védjegyével van ellátva.

A n. é. közönségnek magamat becses pártfogásába ajánlva, vagyok

kiváló tisztelettel

Schönberg Miksa,

Fő-utca, Bémer-tér.

Phylloxera irtó szer.

Van szerencsém a t. cz. szőlőtulajdonosok figyelmét az általam feltalált és a magas kormány által 65236/890. szám alatt szabadalmazott **phylloxera-irtószerre** felhívni.

Noha találmányom csak egy éves, már is feltűnő szép eredményeket tudok vele felmutatni. Láthatók ezek a nagyváradi hegyen levő szőlőmben a l. sz. püspökségi uradalom szőlőjének tőzsomszedságában és Gyapay Márton úr szőlőjében.

Egy kilogrammnyi mennyiség e szerből 140 liter vízben feloldva képezi azon anyagot, melylyel a szőlőtőkék meglocsolandók. Laza vagy kissé homokos talajban levő tőkére egy liter elegendő, agyagos kötött talajban 2—3 liternyi alkalmazandó.

Szerem az eddig legjobbnak elismert szénkénegnél sokkal előnyösebb s bárki által is könnyen kezelhető; s mint-hogy **tisztán növényi** alkatrészekből áll, a tőkének nem hogy ártana, de kövériti a talajt, míg ellenben a szénkéneg kár nélkül csak kiváló szakértelem és óvatosság mellett alkalmazható, ha a tőkét megrontani nem akarjuk; de máskülönb a szénkéneg a talajt soványítja, mely okból a szőlőt igen gyakran meg kell trágázni

Ezen kívül szerem az egész nyáron át bármikor alkalmazható s a szőlőrovar által megtámadott tőkék meglocsolatásuk után pár hét alatt teljesen felüdülnek, az el-sárgult levelek mind kizöldülnek és eredeti fényüket visszanyerik, a rajtuk levő termés tökéletesen megéri, míg ezen szernek alkalmazása nélkül a megtámadott szőlők termése nagyrészt egres marad.

A szernek ára kilónként 1 frt 20 kr. mely kapható **Nagyváradon, Liebl Gyula Bémer-téri üzletében levő főraktárában.**

Fiók-raktárak: Porfi F. és fia cégnél Budapesten, Váci-utca, 9. sz. és Bach Jenőnél Szegeden, Sas-u. 15. sz.

Teljes tisztelettel

Liebl Gyula.

Értesítés.

A „Magyar aszfalt részvény-társaság“ (Központi iroda: Budapest Andrassy-ut 30.) **Nagyváradon** az aszfalt járdák fektetését tényleg megkezdte s értesíti a t. cz. háztulajdonosok, építésszek és a nagy közönséget, hogy egyidejűleg úgy itten mint a környéken elvállalja:

nedves falak gyökeres szárazzá tételét,

továbbá kapubejáratok, udvarok, folyosók, konyhák, raktárak, mé-szárszékek, magtárak, teraszok, istállók stb.

aszfalttal burkolását

jótállás mellett legjutányosabban.

Bővebb értesítéssel szolgál **Nagyváradon** a munkahelyen (Szt-László-tér) a társaság képviselője: **Pollák Samu** aszfalt és cementöntő Kolozsvárról (lakik Sas-utca 2.) s Budapesten az igazgatóság.

Nagyvárad, 1891 június 15-én.

Teljes tisztelettel

a „Magyar aszfalt-részvénytársaság“ igazgatósága.

HETILAPOKAT

ÉS

FOLYÓIRATOKAT,

KÖNYVEKET,

ÜZLETI KÖRLEVELEKET,

ÁRJEGYZÉKEKET,

RECLAMOKAT ÉS PALRAGASZOKAT,

GYÁSZJELENTÉSEKET,

FORGALMI KIMUTATÁSOKAT

GYORSAN, IZLÉSESEN ÉS JUTÁNYOS ÁRON KÉSZIT

MEGHIVÓKAT

ÉS

BELÉPTI JEGYEKET,

AB- ÉS ÉTLAPOKAT,

TÁBLÁZATOS IRODAKÖNYVEKET,

NÉVJEGYEKET,

CZÉGES LEVÉLPAPIRT és BORITÉKOT,

SZÁMLÁKAT,

ÉS MÁS ITT ELŐ NEM SOROLT

NYOMTATVÁNYOKAT

LANG JÓZSEF NYOMDÁJA

NAGYVÁRADON,

RAKTÁRON TART

IRÓ- ÉS NYOMDAPAPIROKAT,

NÉVJEGYEKET,

LEVÉLPAPIRT

ÉS

BORITÉKOT,

CARTON PAPIROKAT

a legnagyobb választékban.

EGYHÁZI NYOMTATVÁNYOK.

RAJZOK ÉS ÁBRÁK KÉSZITTETÉSÉT GYORSAN ÉS JUTÁNYOSAN ESZKÖZLI.

BIZOMÁNYBA VESZ VAGY KIAD

KÖNYVEKET

ÉS

RÖPIRATOKAT.

HIRDETÉSEKET

valamint előfizetési pénzeket elfogad

A „NAGYVÁRAD” NAPILAP

és más lapok számára.